

[Grethe Fenger Møller]

ved skabes den virkelyst og det initiativ, der ene og alene kan afstedkomme flere arbejdspladser. Det må kommunisterne også lære at forstå. De meget væsentlige problemer, som det danske samfund har, bekæmpelsen af den store arbejdsløshed, samtidig med at vi også ønsker at nedbringe vores underskud på betalingsbalancen, bliver i hvert fald ikke løst ved små, primitive forslag som dette fra kommunistisk side. Vi vil derfor fra konservativ side afvise det.

Melchior (CD):

Jeg er lidt ked af det i dag. Vi behandler fem forslag inden for arbejdsmarkedsområdet. Det fjerde af disse, nemlig næste punkt på dagsordenen, er et forslag fra mit eget parti, hvor jeg venter en temmelig velvillig modtagelse salen rundt. På den baggrund ville vi meget gerne have vist nogen sympati for nogle af de andres forslag inden for samme ministers ressource, og vi har virkelig kigget dybt og mødt med stor velvilje til opgaven. Det forhold, at alle forslagene er fremstillet af partier til venstre for socialdemokratiet, ville ikke have været nogen principiel hindring for, at en sådan støtte kunne være ydet. Det sker sjældent, men det sker dog. Det er os imidlertid ikke muligt, heller ikke i dette tilfælde.

Man har lyst til at sige noget af det samme, som man somme tider har lyst til at sige om visse af fremskridtspartiets forslag, nemlig: hvor ville man dog ønske, at det kunne få lov til at blive forsøgt ført ud i livet, således at urimeligheden i det kunne blive dokumenteret. Det har samfundet bare ikke råd til. Det vil gå ud over alt for mange, til at man kan gøre det, men man kan gribe sig selv i at tænke sådan.

I bemærkningerne til forslaget er opstillet nogle økonomiske beregninger, som jo kun kan være beregninger – det er ingen bebrejelse mod forslagsstillerne, det ligger i sagens natur – beregninger, som arbejdsministeren har karakteriseret, og som vi hos os anser for at være fuldstændig urealistiske. Vi har opgivet at lave alternative beregninger, for vi har nok nogle lommeregnerne, men faktisk ikke tilstrækkelig tid eller ekspertise til at få gjort noget sådant. Jeg er bare af den overbevisning, at det simpelt hen er utopi med de tal, der her er henkastet.

Men så langt ville vi jo heller aldrig komme, for hvor skulle de 105.000 mennesker komme fra, som skulle påtage sig de job, som der er tale om her at der skal oprettes? Det er vitterligt sådan, at det ikke er til at skaffe en kontordame i Storkøbenhavn. En korrespondent skal man betale 1½ korrespondentlønning for overhovedet at få. Det er ikke til at få de mennesker. Det er et meget alvorligt, seriøst problem, som mit parti vil ulejlig arbejdsministeren og mange andre med, så snart de mere aktuelle og overordnede arbejdsmarkedsproblemer forhåbentlig i løbet af nogle uger er overstået. Vi har den overbevisning, at de mennesker findes ikke, og også af den grund må vi betragte dette forslag som utopisk. Men som sagt, det sker ikke i letsind, vi ville meget gerne have vist os positive.

Ole Henriksen (SF):

Socialistisk folkeparti ser med sympati på forslaget her. Det er lidt vanskeligt for os at gå ind i beregningerne og vurdere, om tallene i alle tilfælde er holdbare, navnlig om finansieringen og om beregningen af det bruttounderskud, som man er kommet frem til, holder. Men selvfølgelig er et yderligere bruttounderskud på 11 mia kr. et problem. Man kan ikke bare sætte kikkerten for det blinde øje og sige, at det eksisterer ikke. Det har man altså regnet frem til, og jeg synes, at det er lidt for dårligt af en række ordførere at føre lommeregnerdebat ind i billedet i denne forbindelse. Det er i hvert fald ikke en saglig måde at tackle et så alvorligt problem som beskæftigelsesproblemet på. Vi har sympati for forslaget, og vi mener, at den overordnede målsætning her er, som forslaget også siger, en øget beskæftigelse.

Vi er indstillet på at forøge boligbyggeriet herhjemme. Hvis de boligkvoter, der er sat i henhold til lovgivningen, blev ført ud i livet, så var der alene vundet noget dér. Vi er enig i spørgsmålet om en udvidelse inden for den offentlige sektor, fordi det er den offentlige sektor, der i stor udstrækning i de forløbne år har lidt under den rationalisering, der er gennemført, og de sparebestræbelser, som er udfoldet her fra folketinget og også ude i visse kommuner.

Jeg vil dog sige vedrørende den offentlige sektor, at der er altså nogle af bemærkning-